

Kad ste posljednji put bili na izletu?

Gdje ste to bili?

Kamo se sve može ići na izlet?

MIRKO I DAVID NA IZLETU

DJECA SE VESELE KAD IDU NA IZLET. TAKO JE BILO I U PRVOM RAZREDU UČITELJICE MIRICE. MEDO MIRKO OPET JE SKORO OSTAO SAM. DAVID GA JE POVEO SA SOBOM NA IZLET. KAMO SU IŠLI NA IZLET? ŠTO SE SVE NA IZLETU DOGODILO? TO ĆEMO DOZNATI KAD PROČITAMO OVU PRIČU.

– Idemo na izlet… Idemo na izleeeet… – pjevuckala su

djeca u prvom razredu učiteljice Mirice.

Mirko je mirno sjedio u naslonjaču uz školsku ploču. Njega je zazeblo oko srca: – Evo, sad će svi oni otići… Ostavit će me opet samoga…

Učiteljica Mirica rekla je djeci:
– Izađite iz učionice u miru, jedan po jedan. Obucite jakne i cipele. Stanite po dvoje u red.

Svi su istrčali iz učionice i glasno razgovarali ne obazirući se na uputu učiteljice Mirice o izlasku iz učionice.
– Stop! – viknula je učiteljica Mirica.

Riječ „stop” značila je da sva djeca stanu i ostanu mirni.

David je i dalje hodnikom jurio i u trubicu trubio.
– Davide! Rekla sam „stop”! – viknula je još jednom učiteljica.
– Uf. Oprostite, učiteljice. – rekao je David. I konačno stao.

Učiteljica Mirica uzela je medvjedića Mirka iz učionice i došla do Davida:
– Ti ćeš, Davide, biti zadužen za našeg Mirka. Pazi ga i čuvaj na izletu. Mirko će tebe smiriti svaki put kad ja nešto govorim.

Mirko je bio veseo jer i on ide na izlet.

David je Mirka spremio u svoj ruksak i nosio ga na leđima.

Mirku se to jako sviđalo. Sve je lijepo vidio i nije morao hodati. Lijepo se ljuljuškao na Davidovim leđima.

U autobusu je Mirko sjedio s Davidom.

David je i medvjediću Mirku pričvrstio zaštitni pojas na sjedalu na kojem je sjedio.

Stigli su na obalu rijeke. Rijeka je bila plitka i svijetlo plava. Uz rijeku je bilo bijelo kamenje i stabla sa zelenim krošnjama.

Djeca su uz rijeku bacala kamenčiće.

David i Mirko sjeli su na klupu. Jeli su sendviče i pili sok.

Nakon jela djeca su se igrala u skupinama.

Jakov, Lana, Toma i Rita igrali su badminton.

Nika, Jakov, Ivan i Petar bacali su loptu u gol.

Andrej, Ema, Eva i Roko penjali su se na drvene penjalice.

Luka, David, Mila i Lucija puštali su u rijeku brodove od papira.

Mirko je gledao brodiće kako plove uz obalu rijeke.

David se jako nagnuo i pao u rijeku. Za sobom je povukao i Mirka.
– Učiteljiiiiiiceeee! – vikala je Lucija. – Mirko će potonuti! Odnijet će ga rijeka!!!!

U taj čas sva su djeca skočila u rijeku da spase Mirka.
– Stop! – viknula je učiteljica. – Vratite se na obalu!

Djeca su se vratila na obalu, a učiteljica je otišla na sredinu plitke rijeke po Mirka.
– Jeeeee! – veselila su se djeca kad je učiteljica Mirica iznijela Mirka iz rijeke.

Djeca su obećala da će do kraja izleta biti mirna, sve dok se Mirku ne osuši krzno, a svima njima tenisice i čarapice.

Mirko, David, djeca i učiteljica Mirica ležali su na suncu, žmirili su i sušili se od velike mokre avanture.

Kad su stigli s izleta, David je Mirka odnio kući.
Pričao mu je priču o velikim ribama koje žive u rijeci.
Ribe su tako velike, velike kao kuća i još veće od kuća…

„Ma, je li to istina?“ pitao se Mirko. Onda se sjetio da David samo mašta.

Možda i David u svojoj sobi ima policu sa slikovnicama s patuljkom Čituljkom koji mu svaku večer prije spavanja kaže:

– Zažmiri, Davide, maštaj. Mašta može svašta…